

Novum

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület vezetőinek és a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet református oktatóinak közös értekezlete

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület vezetősége 2024. február 21–23. között csendesnapokra hívta meg a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet református tanári karát. A kezdeményezés rendhagyó módon járult hozzá ahhoz, hogy a hivatalos és formális találkozásoktól terhes kötelék fellazulhasson a szabadabb együttlét során. A csend valóban gazdákra talált a berekfürdői Megbékélés Házban, amelynek légkörében tapasztalható volt, hogy a világ bonyolultsága lebomblik, és közel lehetett kerülni a lényeges dolgokhoz.

Az érkezés napján Bogdán Szabolcs János püspök tolmácsolásában hangzott el az igei vezetés a Mk 6,30–31 alapján. Az áhítat kiemelt üzenete a pihenés jézusi modelljére irányította a figyelmet. A látható munkától, a sürgés-forgástól való visszalépés a lélekben zajló láthatatlan munkának nyújt megkülönböztetett teret és időt. Ilyen láthatatlan munkának bizonyulhat azoknak a falaknak a lebontása, amelyek sokrétűen nehezítik a kommunikációt és a közösség megélését az egyház kormányzói és tanítói hivatala között. „Segíteni és támogatni szeretnénk titeket az ifjak nevelésében, hogyan éljete velük együtt, hogyan vezessétek őket úgy, hogy lássák, ki életük alapja, odaszántak, terhelhetőek lehessenek, és olyanok, akik világosan látják küldetésüket” – mondta a püspök, és kiemelten beszélt arról is, hogy a teológiai hallgatókra erőteljes hatást gyakorol a személyes példa, az, ahogyan tanáraik élnek, egymáshoz viszonyulnak.

Miként szólnak az elhívástörténeteitek? Hogyan lesz valakiből teológiai tanár, és milyen célok irányítják azokat, akik vállalják ezt a pályafutást? Dénes István Lukács főjegyző ezekkel a fürkésző kérdésekkel őszintén ösztönözte szembenézésre és vallomásra a jelenlévőket. Az egymás mellé sorakozó elhívástörténetek arról az elhívó és elküldő erőről szóltak, amely generációtól generációig haladva képes legyőzni az emberi vonakodásokat, a pályadilemmákat és a személyes ambíciókat, és az elhívott személyt a szenvedélyesen ajándékozó Úr szolgálatába állítani.

A célkitűzések rendjén szóba került a diákok szemléletének formálása, a valaki mellé szegődés páratlan lehetősége, a konteóktól és mea culpázásoktól mentes, evangéliumi szellemiségű lelkipásztorok nevelése.

A következő kérdés így hanzott: hogyan értékeli a teológiai tanár az egyházban betöltött helyét és szerepét? Ennek kapcsán szervezetünk működésére és

fejlesztésére nézve hangzottak el fontos megállapítások. Viszonylag hamar kiderült, hogy a teológiai reflexió kihasználatlan erőforrásként szorul háttérbe az egyházban észlelhető pragmatizmus miatt. Viszont a teológiára mint forrástisztító műhelyre az egyházi gyakorlat jóval nagyobb bizalommal apellálhat.

Többek között ezt a gondolatot erősítette fel dr. Gaál Sándor esperes-lelkipásztor, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem docense *Az elhívás és elküldetés szolgálatában* című előadásának végkicsengése is. A folyamatosan megújuló (*semper reformanda*) egyház megújuló lelkipásztorképzést hoz létre, és ezért a teológiai reflexió nemcsak az egyház gyakorlatára nézve szükséges, hanem az aktuális oktatás működésének mérlegelésére is. Az előadó a prologus–corpus/hatodév–kibocsátás fázisaiban szemléltette a lelkipásztorrá válás folyamatát. Ebből az ábrából is kitetszik, hogy a teológus mivolt mennyire összetett és sokrétűen megközelíthető, kibontakozó identitás. Másrészt számolni kell azzal, hogy mindegyik fázis tartalmazhat olyan elvarratlan szálakat, amelyek befolyásolhatják a teológushallgató egyházban való későbbi jelenlétét. Az előadó szerint teológusnak lenni szakmaiságot, igényes lelki életet, szolgálatkészséget jelent. Az aranyárban mérhető köztes időben, az intézetben eltöltött 5-6 évben, az egybeérlelődés, következetesség és példaadás erőterében van lehetőség arra, hogy a siker- és élményorientált hallgatók átváltsanak a teológiai gondolkodásba, és hogy megnövekedjék befogadási készségük.

Gaál Sándor (DRHE), Dénes István Lukács, Éles Éva, Kiss Jenő Székely József, Balogh Csaba, Kolumbán Vilmos József, Ósz Sándor Előd, Visky S. Béla, Kató Szabolcs Ferencz, Somfalvi Edit, Horváth Levente, Bogdán Szabolcs János és felesége, Bogdán Ilona, Simon János

Az előadást élénk beszélgetés követte. Ehhez hozzájárult az is, hogy a jelenlévőkben különböző képzetek élnek arról, hogy milyen lelkipásztorra van szüksége a református egyháznak. Konszenzusról aligha beszélhetünk akkor, amikor arról gondolkodunk, hogy milyen a jó lelkipásztor. Mivel napjainkban szélesebb lett a lelkipásztorok feladatköre és missziós területe, ezért óvatosaknak kell lennünk, nehogy túlértékeljük a hangsúlyok eltolódását. Azonban mindenki egyformán fontosnak tartotta a szolgálat minőségét és a megfelelő motiváció meglétét.

A hazaindulás napján nem maradhatott el a közösen eltöltött időre való visszatekintés. Bogdán Szabolcs püspök kiemelte, hogy annak ellenére, hogy a csendesnapok keretét meghaladja a konkrét cselekvési tervek megfogalmazása, mégis számolhatunk azzal, hogy a beszélgetések, a kötetlen együttlét, a közös szabadidős program, a fürdőzés, valamint az áhítatok, a közös imádkozás és úrvacsorázás meghatározóak lesznek a jövőbeni döntésekre nézve.

A résztvevők hálájukat fejezték ki a kezdeményezés iránt és szorgalmazták az ilyen típusú találkozások további folytatását. Ha beleláthatunk abba, hogy egyik vagy másik oldalon mi történik, ez megszabadíthat az indokolatlan előítéletektől, felpezsdítheti az egymás közötti kommunikációt, erősítheti az öntudatosságot és annak tudatát, hogy a Krisztus testének vagyunk tagjai. „Hiszem, hogy a Szentlélek elegendő lelki ajándékokat adott ennek a tanári karnak” – hangzott a közös kiértékelés egyik legreményteljesebb megállapítása.

Éles Éva

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet nyílt napja

Erdélyben a legtöbb magyar érintettségű egyetem diákhíánnyal küzd. Ezt többek között népszerűsítő módszerekkel kívánják ellensúlyozni. Bár egy lelkész-képző intézet elsősorban nem a képzésének érdekességével kívánja megszólítani a fiatalokat, mindazonáltal törekszik arra, hogy kínálata valódi továbbtanulási lehetőségként legyen ott legalább a hívő fiatalok körében. Ezt a célt szolgálta az immár második alkalommal, március 8-ra megszervezett nyílt nap programja.

A program kezdeti összeállítása után január végén elindult a regisztráció. Ennek folyamán az esemény előtt három héttel már kitűnt, hogy egy nagyszabású rendezvény van készülöben, amire tömegesen érkeznek majd a középiskolás diákok. Így a koncepción és programon folyamatosan változtatni kellett, és szükséges volt bővíteni a programpontokat is. Végül az alkalmon 155 középiskolás diák és 14 kísérő lelkipásztor, tanár vett részt. Egyházak szerinti lebontásban: 86 erdélyi református, 24 királyhágómelléki református, 39 unitárius diák volt jelen, de volt közöttük 6 római katolikus, görögkatolikus és pünkösdi egyházhoz tartozó